

גליונות לעיון צפידות השבוע
ערכים בידי נחמה ליבוביץ' הסנה מסמנה עטרת

כ"ה

נוצח הכרזת (החיים-השיד)

18

- א. רע"ט: ד"ה אף חובב עמים: גם חיבה יחידה חבב את הסבטים. כל אחד ואחד (מן הסבטים) קירי "עם" שהרי בנימין לבדו היה עתיד להילול, כשאמר הקדוש-ברוך-הוא לעקב (בראשית ל"ח, י"ג): "גוי וקהל גוויים יהיה ממך".
- ד"ה כל קדוסי בידך: נשטוח הצדיקים בגוונות אהו, כעניין שנאמר (ספואל א' כה, ט) "בגיהות נשט אדוני צורה בצרור החיים את ה' אלוקיך".
- ד"ה והם תוכו לרגלך: ראויים הם לכך, שהרי תוכו עצמן לחוך תחתיה החר לרגלך כפיני.
- ד"ה תוכו: לסוף פועלו, התוכו לחוך מרגלותיך.
- ד"ה יטא מדברותיך: נטאו עליהם עול תורתך.
- דבר אחר ד"ה אף חובב עמים: אף בשעה חיבתו של אומות העולם, שהראית לאומות פנים טוחקות ומסרת את ישראל בידם.
- ד"ה כל קדוסי בידך - כל צדיקהם וטוביהם דבקו כך ולא מסו מאחריך ואחא סומרם.
- ד"ה והם תוכו לרגלך - והם מתמצעים ומתכנסים לחתה צלך.
- ד"ה יטא מדברותיך - מקבלים גזירותיך ודחותיך כסמחה ואלת דבריהם: חורה - אשר צוה לנו משה מורטה היא לקהלה יעקב, אחזנוה ולא נעזבנה.
- ב. רע"ח: הם מוכים בכל מכה במדבר לכתה אחריך בכל אשר פלך, לא יחוטו לרעב ולצמאון ומכה נחם ועקרב, רק יצאו לרגלך ואחריך ירוצו, וזה כענין שנ' (ירמיהו ב') "זכרתה לך הסד נעודיך אחתה צלילתיך לכתך אחרי במדבר: בארץ לא זרועה".
- רע"ז: אף חובב עמים: מגורה ארטיה מלחון (סמות יט, ה) "והייתם לי סגולה" ו"עמים" "עמים תי יקראון". וכל קדוסי הם טכט לדי. בידך - טחם סביכות הארון.
- והם תוכו לרגלך - ילכו על דרכך, וטעם "בידך" טחטמרם, יטא מדברותיך - כי הם ילמדו ההורה, והם המעתיקים של חורה טכעל פה.
- ג. רע"ו: אף חובב עמים: גם אומות העולם כגון ערב רב ומן האומות סנהגידו ובאו לקבל התורה עם ישראל, גם אותם חבב הקב"ה וקיבלם וטכט עליהם (שהוא פירוטו של "בידיך" ושל "תוכו לרגלך"), כדכתיב במזמור "יקום אלוקים" (אחלים טח): "רכב אלוקים רבותים אלפי סנאן ... אדוני בט סיני בקרס. עליה למדום ... לקחת מ ה נ ו ת ב א ד ס ואף סוררים לסכון יה אלוקים" (וחרגס יונתן: טרבניא די מתגיריין והיביין בהחובא - הטרבניס המתגיריים וטכים בהטובה - טרה עליהן טכינת יקרא דה' - טורה עליהם טכינת יקרו).
- טפורנו: אף חובב עמים: אע"פ טאהה חובב כל העמים, כאמרך (סמות יט, ה): "והייתם לי סגולה מכל העמים" - ובזה הודעה טכל המין האנוסי סגולה אצלך, כאמרם ז"ל בפרקי אבות: "חביב אדם שנברא בצלם", מכל מקום "כל קדוסי" - טל קדס של אט דה "בידיך", כצורר הכסף טחם חביבין מטאר המין, כאמרו (סמות טס): "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" וכאמרם ז"ל בפרקי אבות: "חביבין ישראל סנקראו בניס למקום", "והם תוכו" - נטכרו, התפללו כרוח נטכרה להדום רגליך כפיני.
- ד. רע"ד: יטא מדברותיך: אמרו אל האל יה': יטא אלינו טטה אה מדברותיך, טחם התורה טצוה לנו, טחיא "למורטה לקהלה יעקב" - מקובלה עלינו ועל בנינו למורטה.
- (א) מי הם "העמים" לפי כל הפירושים הנ"ל? סדרט לקבוצות:
- (ב) מקובלנו מפי מפרשי רש"י, שאין רש"י מביא פירוש שני (דבר אחר) אלא אם כן לא הניח הראשון את דעתו. הסבר מתי החולשה בפירושו הראשון של רש"י, שהצריכה אותו לפרט פירוש שני ומה היקף בפירושו השני?
- א (ג) מה ראה רש"י לפתח פירוטו במלים "גם חבב יחידה חבב את הסבטים" - מה ראה צורך להוסיף מלים אלה על הנאמר בכתוב?
- (ד) מה ראה לחוסיף מלים "ראויים הם לכך"?

ג. זכרונות חסי"ם (חש"ך)

- (ה) למח חרגם בפירוט הראשון מלת "א"א" ללשון עבר. נסמך עליהם" ובפרושו השני ללשון הווה "מקבלים גדרוהיך"?
- (ו) למח חוסיף מלת "עול חורתיך"?
- (ז) מה ראה רס"י - בפירוטו השני - לחוסיף לפסוק ב' סלס חיבות "אחזננה ולא נעזבנה" - מה תיקן בזה?
- (ח) כמה שונה ספורנו מכל הפירושים?

ב. יסא רוחיך

מדברותיך: המ"ם בו קרוב ליסוד, כמו (במדבר ז') "וישמע את הקול מדבר אליו" (יתקאל ב') "ואשמע את מדבר אלי" כמו מחברך אלי, מה שחיית מדבר לחסמיעני לאמר להם, ס"ס פויסולירט בלעז. (בחוצאת רס"י לאברהם ברלינר: (tes pour parleries) ואונקלוס חרגם סחיו נוסעים על פי דבריך והמ"ם בו סמוט, מטסטה לטון "מן". מה בין רס"י לח"א ולמה נמנע ללכת בעקבות החרגוץ?

ג. וחס זוכו לרגליך.

ר' יצחק עראמה בעל "עקדה יצחק" חס - כלל איסי האומה הזאת הנבחרת - "זוכו לרגליך". כלומר: בעטה בהט ורסטה אותם לרגליך עם כל זה הוא (עם זה) יסבול ויסא מדברותיך ולא יסור מאומרו: "תורה צוה לנו משהו" כלומר: יאודי או צלוב".

להבנת דבריו: טמות רבה מ"ב:

טלטה ציפם חס: עז טכחיות כלב; בעוף חרגול; באומות-ישראל; ... אתה סבור טהוא לגנאי ואינו אלא טבחן: "או יחודי או צלוב" (=כך אומר היהודי כטכאים להעבירו על דהו והוא מוסר עצמו למיתח על קדוש חס).

אברבנאל:

אע"ס טהקפה"ו אוהב ומחבב את האומות ונוטא להם. פנים טוחקות, לא מפני זה ישראל טרו מאחריו אבל צדיקיהט וחסידיהם טהם "כל קדוטי - בידיך" אע"פ טמקבלים טכות וצרות חרבה, חט חמיד דנקים בו יח", מוכים לרגליו כעובדים על רגלי אדוניהם, ועם כל זה בחוקף הטכות הוון יטא מדברותיך: "תורה צוה לנו משה". יאמר: טהתורה חמיד לא חמוט פטיהם והוא על דרך (טהלים מ"ד) "כל זאת בטחנו ולא טכחנוך ולא טקרנו בכריהך".

- (1) חיס הבדל בין טני הפרוטים האלה?
- (2) לאיזה מכל הפרוטים טהובאו כטאלה א קרוב אברבנאל ומה החבדל בינו לבין הפרוט טאליו הוא קרוב ביותר?

חלל מטנת חס"ך עז ברה הוצאת הגליונות לידי מסד החנוך. המנויים מהבקטים איפוא לפנוז בחזמנתם למסד החנוך. המחלקה לתרבות תורנית ירוטלים רח" הנביאים. עי"ו הוזל המחיר: דמי החחיטה לכל חסנה 4 ל' (כולל דמי חמטלוח) ועם עלון הדרכה 6 ל'. אפטר גם לטלס בטני חטלומים חצי טנהיים. למזמינים למעלה מ-10 גליונות חנתן חנתה של 10%; למעלה מ-20 גליונות - חנתה של 20%, ולמזמינים למעלה מ-50 גליונות - 33%.

חמחלקה לא חטלה את גליונות כראשית אלא למי סיזמינא. חטובות וכן טאלוח יט לטלוח גם להבא לחמה ליגוביץ, קריח משה, ירוטלים.